

Balla D. Károly

Sokadik ős

*szobában fény de árnyék nem vetül
kontúrtalan a rezge pillanat
s a füst csomóba gyűlik legfelül
a frissen festett mennyezet alatt*

*egy könyv a régi helyét megleli
de polcra nem talál a kerge múlt
csillár körül keringhet reggelig
röptére pók les mozdulatlanul*

*bent húr szakad s a bűnre kész morál
magát feszíti túl az ablakon
hol nincsen hit s a ráérős halál
ólálkodik mint tiltott alkalom*

*ily képeket rak össze bűvös őszöd
de nem hiszed már úgy mint legelőször*

Kihűlőben

*mit rejthet még az őszidő karátja
mit zárhat jégbe érkezőn a fagy
és hol feneklik meg a lékelt bárka
ha minden érzés szárazzá apad*

*ha csak homályt lát már dioptriája
hová vetül az egyre tompább fény
és mindezekről mit mond majd a fáma
ha bűnre vált az egykor fess erény*

*nem szépít semmit meg a tűnt idő
csak ronthat minden elmúlt ékességen
nagy hősi lépteken a gaz kinő
mi tegnap volt az mára réges-régen*

*az őszidő már napról napra zordabb
a múlt fakul és egyre hűl a holnap*